■ Анонс

Футбол памяці

У Мінску пройдзе міжнародны юнацкі турнір па футболе памяці Юрыя Курненіна.

Ён стартуе сёння і працягнецца да 16 жніўня. Удзел у сёмых па ліку спаборніцтвах прымаюць футбалісты не старэйшыя за 2002 год нараджэння. У сталіцу Беларусі прыехалі прадстаўнікі акадэмій казанскага «Рубіна», маскоўскіх «Дынама», «Тарпеда» і «Чартанава». Таксама ў турніры прымаюць удзел выхаванцы акадэміі футбольнага клуба «Мінск» і сталічнага «Дынама».

Юрый Курненін — чэмпіён Савецкага Саюза па футболе (1982), бронзавы прызёр (1983). Фіналіст Кубка СССР (1987), былы трэнер маладзёжнай зборнай Беларусі. Памёр Юрый Анатолевіч у 2009 годзе

■ Чулі?

Жанчыны сярод арбітраў

У Маладзечне прайшоў судзейскі збор, удзел у якім упершыню прынялі дзве дзяўчыны, якія ўжо раней працавалі на спаборніцтвах пад эгідай Федэрацыі хакея Беларусі. У сезоне-2017/18 Віталія Хаміцэвіч і Анастасія Танасевіч паспрабуюць сябе ў якасці лінейных суддзяў, абслугоўваючы матчы найвышэйшай лігі чэмпіянату Беларусі.

У федэрацыі хакея краіны адзначылі, што раней ФХБ ужо выступала з рэкамендацыяй да абслугоўвання жаночых спаборніцтваў пад эгідай Міжнароднай федэрацыі хакея. Цалкам магчыма, што хтосьці з дзяўчат ужо ў найблізкім сезоне атрымае першыя міжнародныя прызначэнні.

Заўважым, што заняткамі на зборы галоўных і лінейных арбітраў, а таксама інспектараў судзейскага корпуса кіраваў старшыня судзейскага камітэта ФХБ Уладзімір Праскураў. Удзел у мерапрыемстве прынялі 63 чалавекі

■ Хакей

ПАЧНЁМ З ЧЭМПІЁНАЎ

Міжнародная федэрацыя хакея апублікавала каляндар матчаў чэмпіянату свету 2018 года ў элітным дывізіёне. Нагадаем, планетарнае першынство пройдзе ў дацкіх гарадах Капенгаген і Хернінг з 4 па 20 мая. Зборная Беларусі згуляе ў групе А, дзе сустрэнецца са зборнымі Расіі, Швецыі, Чэхіі, Швейцарыі, Славакіі, Францыі і Аўстрыі. Матчы групы А прыме ў Капенгагене Royal Arena ўмяшчальнасцю 12,5 тыс. чалавек.

Удзельнікамі турніру ў групе В стануць зборныя Канады, Германіі, ЗША, Фінляндыі, Нарвегіі, Латвіі, Рэспублікі Карэя і гаспадыня турніру — Данія. Гульні гэтай групы пройдуць на Jyske Bank Boxen у Хернінгу, якая ўмяшчае 11 тыс. гледачоў.

Свой першы матч на турніры зборная Беларусі правядзе супраць дзеючых чэмпіёнаў свету — каманды Швецыі, а завершыць групавы этап паядынкам супраць Славакіі.

Расклад матчаў:

04.05 — Швецыя — Беларусь (пачатак — 21.15),
05.05 — Францыя — Беларусь (17.15),
07.05 — Беларусь — Расія (17.15),
09.05 — Швейцарыя — Беларусь (17.15),
11.05 — Беларусь — Чэхія (21.15),
12.05 — Аўстрыя — Беларусь (17.15),
15.05 — Беларусь — Славакія (17.15).

Чвэрцьфінальныя паядынкі пройдуць на абедзвюх арэнах, а паўфіналы, запланаваныя на 19 мая, і фінал 20 мая прыме Royal Arena. Білеты на сусветны хакейны форум — 2018 паступяць у продаж 1 верасня

■ Новыя імёны

«ЛІЧУ, ШТО СПАРТСМЕН ПАВІНЕН БЫЦЬ ГАЛОДНЫМ»

Чэмпіён Еўропы прыадкрывае сакрэты паспяховых скачкоў

Максім НЕДАСЕКАЎ выйграў кантынентальны чэмпіянат па лёгкай атлетыцы (U-20) у скачках у вышыню з вынікам 2 метры 33 сантыметры, на нядаўніх Алімпійскіх гульнях у Бразіліі такая вышыня прынесла спартсмену з Украіны Багдану Бандарэнку бронзавы медаль. Акрамя таго, Максім перапісаў рэкорд юнацкага чэмпіянату Еўропы, які заставаўся непахісным на працягу 40 гадоў. Нягледзячы на тое, што так паспяхова малады спартсмен яшчэ не скакаў, у планах пакарыць яшчэ больш крутыя вышыні і дагнаць цяперашняга лідара ў гэтым відзе спорту катарца Мутаза Эса Баршыма, які паказвае вынік 2.37. У сваім інтэрв'ю Максім расказаў пра атмасферу чэмпіянату Еўропы, пра тое, што матывуе яго на вынік, і як звычайна праводзіць дзень старту.

— На гэты турнір у італьянскі Грасета я ехаў толькі за «золатам». На чэмпіянаце Беларусі паказаў добры вынік — 2.26, нягледзячы на тое, што стан быў не вельмі добры, таму смела разлічваў на медаль. У кваліфікацыі выкарыстаў не шмат сіл, хутка аднавіўся, але самаадчуванне ў фінале мне ўсё роўна не падабалася — не адчуваў сваіх ног. Калі выйшаў у сектар, пачаліся скачкі, усё стала на свае месцы. Па выніках сапернікаў у кваліфікацыі думаў, што выйграю спаборніцтвы з вышынёй 2.26, але хлопцы з іншых краін узялі 2.28, мне прыйшлося перанесці сваю спробу на 2.30. Сабраўся, настроіўся, успомніў, што на мяне глядзіць столькі людзей на трыбунах, хварэюць дома, і ўсё атрымалася.

— Выніку ў 2.30 хапала для перамогі, але ты вырашыў паспрабаваць яшчэ вышэй — 2.33...

— Так, гэтая спроба нічога не вырашала, 2.32 я ўжо спрабаваў скакаць, а на сантыметр вышэй — не, вырашыў зрабіць гэта. У трэцяй спробе ўсё атрымалася ідэальна, хацеў яшчэ пастарацца ўзяць 2.35, але не атрымалася, да таго ж здарылася траўма. Скончыў спаборніцтвы з вынікам 2.33, усталяваўшы асабісты рэкорд і рэкорд спаборніцтваў. Быў у вялікім шоку.

— Што важней — выйграць медаль або ўсталяваць рэкорд?

— Я хацеў проста выйграць і забраць залатую ўзнагароду, а тут яшчэ і вынік такі, блізкі да алімпійскага п'едэстала Рыа.

— Акрамя свайго выніку, здзівіла што-небудзь у Італіі?

— Больш за ўсё рассяленне — мы жылі ў манастыры, побач знаходзіліся манашкі. Гэта было неяк дзіўна. Адбой у 23 гадзіны, выйсці пасля гэтага часу немагчыма, у нумарах не было разетак для ноўтбука, гэта стварала некаторую нязручнасць, але потым мы прывыклі.

«Гуляю ў Dota, каб не думаць аб спаборніцтвах».

— Якую вышыню плануеш скарыць далей?

— Для пачатку трэба прывыкнуць да гэтай, рухацца далей пакуль не хачу, ды гэта і не атрымаецца. Хачу пастарацца заўсёды скакаць 2.28, каб часам атрымлівалася 2.30, гэтага пакуль досыць.

— Немалы шум на чэмпіянаце Еўропы выклікала сітуацыя з Віялетай Скварцовай, на ўзнагароджванні якой пераблыталі гімны.

— Гэта памылка арганізатараў, я не думаю, што ўчынак быў зроблены наўмысна. Так, яны вінаватыя, але казаць, што гэта проста катастрофа, не варта, такое здараецца. А што датычыцца Віялеты, думаю, на яе месцы, так паступіў бы любы спартсмен, у тым ліку і я.

— Вернемся да твайго віду спорту. У скачках важна думаць, сачыць за паводзінамі сапернікаў і тактычна пралічваць, якую вышыню варта заявіць у пэўны момант?

— Вядома, гэта абавязковы кампанент поспеху, які да таго ж аказвае псіхалагічны ціск на спартсмена. Я яго адчуваў ужо не моцна, таму што да гэтага ўдзельнічаў у шматлікіх камерцыйных турнірах і прывык да такой атмасферы. Часта спартсмен сам вырашае, якую вышыню заявіць, часам раіцца з трэнерам, мы з маім настаўнікам ужо разумеем адзін аднаго з погляду, таму тут нават не трэба слоў.

— Шмат што ў скачках залежыць ад навакольнага асяроддзя?

— Так, асабліва для мяне. Чым больш людзей на стадыёне, чым мацнейшая падтрымка, тым прасцей мне скакаць. Увага мяне не скоўвае, а, наадварот, надае ўпэўненасці. Шмат што залежыць ад пакрыцця стадыёна — цвёрдае яно або мяккае. Ёсць залежнасць і ад надвор'я. Непажадана, каб быў вецер — у залежнасці ад таго, з якога боку ён дзьме, трэба карэктаваць разбег. Самая камфортная тэмпература дзесьці +25 градусаў. У дождж мы, дарэчы, таксама скачам.

— Як звычайна спраўляешся з хваляваннем?

— На ўсе турніры спецыяльна бяру з сабой ноўтбук, гуляю ў Dota, каб не думаць аб спаборніцтвах. Але гуляю або сяджу ў інтэрнэце, толькі калі ёсць вольны час, так ноўтбук не адчыняю наогул, хоць раней не мог жыць без яго.

— Як праходзіць для цябе дзень спаборніцтваў?

— У гэты дзень я практычна не ем. Лічу, што спартсмен павінен быць галодным, тады ён лепш выступае. Гэта, вядома, не датычыцца тых відаў спорту, дзе атлету трэба шмат энергіі. Прачнуўся, п'ю гарбату з шакаладкай і іду на размінку, калі ёсць час да старту, то слухаю музыку ці гляджу цікавыя відэа. Пасля спаборніцтваў ужо адрываюся, ем усё, што хачу, больш за ўсё люблю мяса.

— Што з'яўляецца для цябе галоўнай матывацыяй?

— Я хачу зарабляць грошы, каб поўнасцю забяспечваць сябе, мець кватэру, машыну. Калі казаць пра спартыўныя мэты, то, вядома, як любы спартсмен, імкнуся да алімпійскага медаля, а там ужо як атрымаецца.

— На твой погляд, якія агульныя рысы аб'ядноўваюць чэмпіёнаў?

— Талент, працаздольнасць і правільная псіхалогія. Думаю, што галоўным інгрэдыентам у рэцэпце поспеху ўсё ж з'яўляюцца задаткі з дзяцінства — гэта 60 працэнтаў.

— Звычайна пераход з маладзёжнага ў дарослы спорт адбываецца цяжка і не заўсёды паспяхова, не баішся гэтага?

— Тут больш псіхалогіі, не трэба задумвацца пра тое, што не ўсё так проста, лепш больш працаваць, прыслухоўвацца да свайго арганізма, і тады ўсё атрымаецца. Я ўжо прымаў удзел у дарослых камерцыйных турнірах, спаборнічаў з алімпійскімі чэмпіёнамі і абгульваў іх. Зараз найлепшы ў свеце ў скачках — спартсмен з Катара, яго вынік у гэтым сезоне 2.37, гэта досыць высока, але спадзяюся, што ў мяне знойдуцца сілы дарасці да яго.

— Што самае складанае ў спорце для цябе на сённяшні момант?

— Пакуль усё ідзе добра, не адчуваю асаблівых праблем. Складана даводзіцца ў асноўным зімой, калі ў спартсменаў закладваецца база, там напружанне не толькі фізічнае, але і псіхалагічнае — доўгая манатонная праца. У нейкі момант трэба проста сябе пераламаць, перацярпець.

— Наогул, з відам спорту ты вызначыўся адразу?

— Не, два гады займаўся плаваннем, потым боксам, мне вельмі падабалася, але бацькі пастаянна настойвалі, каб я пайшоў у лёгкую атлетыку. Яны самі спартсмены, майстры спорту — бацька ў бегу з бар'ерамі, мама ў скачках у даўжыню. Я ў дзяцінстве наогул усё выйграваў, потым спыніўся на трох дысцыплінах — бар'еры, скачкі ў даўжыню і вышыню. І цяпер, дарэчы, вельмі добра бягу спрынт, праўда, у красоўках, шыповак у мяне няма. Вельмі хацелася б паспрабаваць у іх, але трэнер не дазваляе.

— Вынікі ў скачках у вышыню прыйшлі адразу?

— Усё ішло паступова і залежала ад працы. Я ведаў, што ў гэтым сезоне зрабіў вельмі вялікі і якасны аб'ём работы, таму вынік павінен быў прыйсці.

— Калі б не спорт...

— Нават не ведаю, чым бы я мог займацца, у дзяцінстве вельмі любіў стралялкі, хацеў трапіць на вайну